

tej priliki se je mnogo in živabno napivalo tudi vrlim pijonirjem, ki so most s veliko spretnostjo stavili. Hvala Bogu in vsem podpornikom! — Od 8.—12. smo pri nas imeli svojega višjega pastirja, milostljivega kneza in škofa, ker so v zavrčki dekaniji delivali zakrament sv. birme. Obiskali so vsako faro in so bili povsod slovesno sprejeti, spremljani od mnogo ljudstva. Povsod so izpraševali kršč. nauk in okoliščinam primerno pridigali. Kder je bilo kaj graje vrednega, so tudi ostro ljudi grajali in svarili, pa tudi radi pohvalili, kder so kaj hvale vrednega našli. V Leskovcu so kaj lepo razlagali besede Gospodove: kdor cerkve ne posluša ta ti bodi kakor pagan in očiten grešnik. Pri sv. Barbari so pa 3krat ljudstvo pohvalili, ker se je vkljub delavniku v ogromnem številu zbralo in krasno prepevalo. Veselo je tudi to, da se je povsod vse vršilo v najlepšem redu brez vsake napake ali nesreče. — Letina je pri nas srednja. Pšenica je bila lepa, še tudi zdatna; kuruza je pa deloma celo slaba ostala; ajdina si je nekoliko opomogla po 2kratnem dežu. Gorice so se lepo zastavile, kar nam jih mraz in zima pokvarila nista; 18. julija je toča jako klestila, posebno v spodnjih Halozah, okoli Zavrča in sv. Barbare. Kar je grozdja ostalo, se lepo razvija in meca, tako da se nadjamo dobre kapljice, če tudi malo. Sadja nimamo nikjer nič. Krompir se prelepo kaže in ne gnije; tako bo dostavil, česar pri sadju zanjkuje. Kmet vzdihuje pod jarmom neplodnih let in težo rastoče dače; pri vsem delu in trudu ne more shajati, in posestva se pogosto prodavljajo po dražbah.

Od sv. Jakoba v Slov. goric. (Toča.) Pretečeno soboto je nemila toča pridrla pri Cirbergu črez Muro v Slov. gorice; pobila celo št. Jakobsko faro, ter daleč dol po Slov. goricah strašno sekala. Toča je tako rožljala, veter tako bril, da je bilo jo! Misliti je bilo na sodni den, ker take hude toče se najstarejši ljudje ne pomnijo. V 10 minutah je ona hribe in doline popolnem pobelila. Bilo je videti ravno tako belo, kakor po zimi ob snežnem času, še drugi den so jarki bili polni zanešene toče. Še tretji den je bilo mnogo toče, kakor oreh debele najti. Travniki, njive, drevesa in posebno vinogradi so strahovito poškodovani. Obojno Hlapje je popolnem pokončano. Imeli smo upanje na dobro branje, ali v 10 minutah je bilo vse naše upanje proč. Po Hlapju so gorice suhe, kakor po zimi. Hudo tolklo je tudi po Marija-snežniški in Jurjevski fari; po Vardi, Partinu, Zamarkovi je vse vničilo; po goricah in polju je vse suho, kakor po zimi. Ljudje, ktere je zadela, so silno pobiti. Upanje boljšega branja nam je zopet za nekaj let vzeto. Enako hudo zadeta je Strma gora, Spodnja Voličina, Zavrh, Selce, Straže in dalje kraji proti sv. Urbanu.

Iz Gruškovca. (Toča.) Takaj smo imeli 18. t. m. ob treh popolne strašno hudo vreme. Privalili so se prek od Mure in Slovenskih goric,

črno-rujavi ledonosni oblaki z strašnim hrupom in gromenjem črez Dornavsko polje, ter so pri Borlu prestopili Dravo in drvili po Haloških goricah proti sosednemu Hrvatskemu črez Sotesko do Lipo-glave. Potolklo je rodovitno polje, lepe vinske gorice čisto v tla. Tričetr ure je ropotala rogljata debela toča, kakor srednji orehi med hudim pišem tako, da je bilo misliti na konec sveta. Na široko je grabila 1 uro hoda, kako pa na dolgo, tega še ne vemo. Najbolj poškodovane so tukajšnje občine: Gradiš, Dolane, Cirkolani, Pristava, Slatina, Elizabet, Medribnik in Meje, deloma tudi Gruškovec. Kar je bilo spomladanskemu snegu in mrazu ostalo, je imelo lep razvitek. Uže pred 14 dnevi so našli mehko grozdje ter so se nadejali srednje trgatve in izvrstne kapljice. Toda v eni uri jim je bilo vse vzeto. Dotične občine so odposlale prošnjo do c. k. okrajnega glavarstva Ptujkega, da bi po nesreči poškodovanim posestnikom za prihodnje leto pri dači prizanesli ali pa, da se vendar nebi tako silno sedanja dača iztirjevala. Mnogim se bo hudo godilo, da ne bodo imeli ničesar za živež!

Jož. Bezjak.

Od sv. Marka pod Ptujem. Nismo še imeli v naših krajih takovih žanjic, ki bi nam ajdo tako čisto do tal požele, kakor nam njo je včeraj 18. t. m. ob 3. uri zvečer nemila — toča. Ajde in repe ni nikjer, kuruza ob tla, tikve vse prebodjene, krompir proč, z jedno besedo, vse je proč. Vihar je strehe metal raz hiš, drevo za drevom pretrgal ali izkorenil. Toče smo še dnes vjutru imeli po jarkih kraj ceste na pedenj debelo. Strašen pogled. Škoda velika. Prišlo je od sv. Urbana in je vleklo proti jugu-izhodu na pol ure široko po Podvinjih, Spuhljih, Zabavcih Markovcih, Novivesi Bukovcih, Stojneih prek Drave proti sv. Barbari v Halozah na Hrvaško.

Politični ogled.

Avstrijske čežele. Dnes se je cesarjevič Rudolf skoz Maribor peljal v Polo, kder se bo mornarskih vaj vdeleževal. — Na Koroškem so v Celovcu tamošnji nemškutarji nekega dr. Edelmanna postavili za kandidata. Koga mislijo Slovenci za državnega poslanca kandidirati, to še nam ni znano. Nemškutarja menda le ne?! — Ministerstvo snuje postavo zoper škodljivo rabljenje otrok kot delavcev v fabrikah. Odbor trgovinske zbornice v Gradcu se je pa izrekel zoper tako postavo in z tem strašno razžalil delavce. Ti so pri nekem shodu srdito psovali na liberalne fabrikante in liberalne liste, ki o tej stvari besedice ne črnejo in se za uboge delavce nikoli ne potegnejo. — Državni zbor je sklican na 4. den septembra. — Graški list „Bauernwille“ bil je 8-krat skoro zaporedom od vlade konfisciran. — Kat. politična društva na Tirolskem, potem na Predarlskem, gornjem Avstrijskem, posebno pa na Českem marljivo zborujejo, kar je velike važnosti

za bližajoče se volitve. — Gališki zbor sklene adreso do svetlega cesarja, v katerej izreka svoje upanje, da dobijo vse dežele svoje pravice nazaj in postanejo zopet najkrepkejši stebri velike Avstrije. Zoper Ruse in za Turke pa ne zine besedice ne, čeravno turkoljubi močno na to silijo. Česko mesto Hostov je do tal pogorelo. — Naši ulani dobijo nove sulice ali kopja, ki so bolj dolga od prejšnjih in okovana, da jih ne bo moč lahko presekati. Magjarski prekucuh, stari Košut, je iz Laškega na Ogrsko poslal dolgo pismo, v katerem Magjare grozno ščuje v boj zoper Ruse in v obrambo Turčije; pravi: "če ne obranimo Turčije, če postane Srbija in Rumunija itd. samostalna in svobodna, potem mora tudi Avstrija propasti". To je goropadna neumnost. Ali je Avstrija propala, ker je mali Pijemontez vse italijanske dežele združil v neodvisno Italijo? Je li Avstrija umrla, ker je zviti Prajs pograbil vso Nemčijo? Nikakor ne, Avstrija še stoji in bi stala jako krepko in močno sredi Evrope, ako nje nebi nemški in magjarski liberalci in politični "fušarji" ali mojstri skaze toliko slabili. Sicer pa se Magjar ne boji za Avstrijo, boji se le za svojo neopravičeno gospodstvo črez druge zlasti slovanske narode. Tega gospodstva bo kmalu konec, brž ko Avstrija svojim zvestim Slovanom prijazniša postane. — Graničarji so poslali prošnjo do svetlega cesarja, naj jim pomaga do dara, katerega so od njega l. 1871 prejeli, katerega jim pa sedaj magjarsko ministerstvo vzeti hoče. L. 1871 so namreč cesar graničarjem podarili 30.000 oralov gozda v Petrovaradinski in Brodski županiji z tem da se gozd poseka in spečan denar za gospodarstvene potrebe v Graniči, zlasti za stavljenje železnice od Siseka do Zemuna porabi. Gozd je posekan, denar pa so vzeli magjarski ministri in nečejo dati staviti gori omenjene železnice, ampak hočejo denar porabiti za magjarsko železnico iz Oseka do Mitrovice. V Siseku bil je tabor, kder je 5000 Hrvatov uporekalo magjarskemu turkoljubju in se izjavilo za razdor Turčije, osvobodjenje kristijanov in osvojenje Bosnije in Hercegovine.

Vnanje države. Nemško-pruski poslanci, kateri so prišli v Beč na pogovor zaradi nove kupčijske pogodbe, zahtevajo znižanje colnine na nemško-prusko železo. Če se jim to posreči, potem pa naj naši fužinarji le hitro svoje rudokope in fužine zaprejo. — Francozi pripravljajo za l. 1878 veliko svetovno razstavo v Parizu; poglavitno poslopje za njo je že postavljeno. Angleži so Turku zopet posodili 25 milijonov, da bo se ta laglje vojskoval zoper Ruse in zdatniše pobijal kristijane. Italijani so osnovali posebno družbo, katera bo z parobrodi vozila med Jankinom in Zadarom v Dalmaciji, kar bo našemu avstrijskemu brodnarstvu, zlasti pa Lloydu v Trstu na škodo. Greški kralj je ukazal 30 milijonov izposoditi, da se takoj nakupi potrebnih vojnih oklopnih in torpedov.

Turki žugajo namreč, ako jim Grecija napové boj, greška pomorska mesta postreljati. — Vladar v Afganistanu, in sosed angleške Indije, je dal vse angleške ogleduhe prijeti, pred kanone privezati, da je strel vsakega na tisočine koscev raznesel.

Ruski-rumunski-črnogorski-turški boj.

Tudi ta teden se ni začel noben odločilen boj, kar je za Turke slabo znamenje. Kajti Rusi dobivljajo vsaki den več pomoči iz Rusije in v kratkem bo tudi večji del carske garde na bojišču; tedaj bode pa Rusov najmenje 250.000 v Bolgariji, dodajmo še 30.000 Rumunov in če stopi Srbija in Grecija tudi v boj, kakor je videti, tedaj ne dvomimo, da propade turška sila, če Bog, gospod vojskinih trum, daje kristijanom le nekoliko sreče. Temu nasproti vleče Turk vse sile skup in jih žene na bojišče, celó v ječo obsojene tate in razbojnice oroža. Tudi je sultan pozval 50—60letne ljudi pod orožje ter jih hoče kot rezervno zbrati 50.000 v Zofiji in Adrianopolju, 60.000 pa iz Azije v Carigradu. Ali to bo težko kaj zdaló, če bo glavna in redna jegova vojna tepena. Naši turkoljubni listi pravijo, da ima Osman-paša v Plevnu zbranih 60.000 mož in v Lovacu 15.000; dalje da Sulejman-paša črez Balkan prodira z 55.000 vojaki proti Trnovi, kamor se tudi Mehemed-paša iz Šumle pomika, ki ima 60.000 pod seboj in v Razgradu še 35.000. Mogoče; ali od Osman-paše že 5 dni ne duha ne sluha in ruski general Skobolev je daleč za Lovacem in Plevnom prodril z svojimi kozaki, telegraf prerezal in brani Turkom dovažanje živeža in streliva. Osman-paša utegne tako še v hude zadrege priti; ruski konjeniki so mu te dni itak že 1 bataljon pešakov blizu Plevna vjeli. Klanec pri Sipki so Rusi z 5 šancami vtrdili in Trnovo močno zašancali. Cesareviču nasproti pa se Turki sami v zemljo zarivajo ter delajo šance od Osman-bazarja do Razgrada. Princ-Hasan namerava Cimermana zgrabiti, pa do sedaj še tega ni storil, čeravno mu je Fazli-paša iz Kavkaza došel z 20.000 Turki na pomoč. V Armeniji je Terguzakov odmenjen Izmail-pašo, poveljnika divjih Kurdiv, poiskati in uničiti. Da mu nebi Muktar-paša tega preveč branil, se je general Melikov z glavno vojsko pomeknol naprej pred Vizin, kder je Muktar-paša zašancan, ter je ondi prišlo do precej ostre praske in je palo 330 Rusov; Turkov pa je obležalo mrtvih 117, ranjenih pa 342. Zvečer ste se obedve vojni vrnile vsaka v svoj tabor, Terguzakov pa je med tem Izmail-pašo potisnil nazaj od Igdirja, kamor je bil že prilomastil. Črnogorci so silama Turkom vzeli vse šance okoli Nikšića in zato se vsaki čas pričakuje, da se bodo tega nevarnega turškega gnezda polastili. Sicer se zbira nekaj Turkov v Hercegovini, nekaj pa v Kolašinu, ki bi radi padec Nikšića zabranili, ali prekesno jim bodi, tudi je 5000 črnogorskih junakov šlo jim nasproti.